

חכמת נשים

פרשת וישב התשובה

חג החנוכה

בכל עת איננו שוכחות שאנו נמצאות בימי מלחמה, ובפרט שהשבוע בעזרת ה' יחול עלינו חג החנוכה, ימי נצחון במלחמה, ובעזרת ה' גם בזמן הזה יעשה לנו ניסים כמו בימים ההם.

חג החנוכה מלא באורה ושמחה, ונירות של קדושה אופפות את כל ישותינו, ממלאים אותנו בקדושה עילאית ומיוחדת, אור של ניסים ונפלאות, שפע של טובה וברכה מאת ה' יתברך, להודות ולהלל על כל הניסים והנפלאות שעשה לנו בימים ההם בזמן הזה, ועל ידי כן נמשך להודות על הניסים היומיומיים, על ניסין ונפלאותיך שבכל עת.

וידוע כי בחג החנוכה יורד שפע גדול משמים, שפע של אור גדול מאיר את הלבבות, שפע של יראת שמים, כל העולם מאיר באור יקרות, ומשם אנו יכולים לינוק ולקבל ברכה וישועה, להאיר את דרכינו בעבודת ה', בתורה ומידות, בחינוך הילדים וכל הסובב.

גם ידועים דברי חז"ל כי כל הזהיר בנו הוויין ליה בנים תלמידי חכמים, שאותו אור שהיו מדליקין בו את המנורה, שבו נעשה הנס שמצאו פך שמן טהור, אור המנורה רומז לחכמה, ובזכות הזהירות בנו זה, זוכים לבנים תלמידי חכמים.

לכן בימים אלו אנו צריכות להכין את עצמינו כראוי לימים הנפלאים הבאים עלינו לטובה, ועל ידי הכנה ראויה נזכה לכל הסגולות והמעלות מימי חנוכה הקדושים והנעלים.

על הדלקת נרות במנורה בבית המקדש משלו משל למלך אחד שהיה לו אהוב, אשר היה אוהב אותו אהבת נפש עזה. מאהבתו אותו, קרא אותו ואמר לו: ברצוני לכבדך ולבוא אל ביתך, ועל כן בבקשה תכין עבורי סעודה.

האיש לא ידע את נפשו מרוב אושר - המלך בכבודו ובעצמו רוצה לבוא אל ביתי! בהתרגשות רבה התכונן לקראת הביקור. אמצעים רבים לא היו ברשותו, אולם הוא התאמץ בכל כוחו: קנה מאכלים משובחים והשתדל להכניס בצורה יפה ונאה, ערך את השולחן במפה הנאה ביותר שהיתה לו, ובכלים הנאים ביותר שבביתו, הדליק נברשת יפה, וכך חיכה בקוצר רוח לבואו של המלך.

היום המיוחל הגיע, והנה הוא שומע קול המולה של כרכרות מתקרבות בליווי תזמורת הפילהרמונית. לאחר מספר דקות נגלה לעיניו מן החלון מחזה הוד: כרכרות מפוארות מקושטות בעיטורי זהב ומשובצות אבני חן יקרות, כשלפניהן הולכת התזמורת

המשך בעמוד הבא

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבי בנידו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נדר שלום" תב"ץ

גליון מס' 310

אשרת

חיל

מי ימצא

ורחוק

מפנינים

מנרה

חכמת נשים

המורכבת מנגנים בעלי שם עולמי. המלך ירד מן הכרורה ונתקבל על ידי משמר הכבוד בתרועות החצוצרות. לפניו נפרס שטיח אדום מלכותי, כשמשני צידיו עומדים שני טורים של חיילים ובידיהם מנורות זהב. המלך פסע מעדנות על השטיח והתחיל להתקדם לכיוון ביתו של אהובו.

מיודענו נלחץ. הוא הביט פעם נוספת על הבית לראות אם הכל מסודר במקומו. את מבטו לכדה הנברשת, כל כך חיוורת היא ועלובה מול מנורות הזהב של המלך! בהחלטה של רגע הוא מיהר להוציא את הנברשת ולהסתיר אותה בצד. הרי אין היא מתאימה לכבודו של המלך! וחסרונה ודאי לא יורגש בתוך האור הגדול שמפיצות מנורות המלך!

הגיע הרגע. נכנס המלך עם פמלייתו אל בית האהוב. התיישב ופנה אל בעל הבית: האם לא הדלקת נרות לכבודי? אמרו לו אהובו: אדוני המלך, ראיתי את כל הכבוד הגדול, ואת כל האורות הרבים שאתה מוקף בהם, והתביישתי והטמנתי את המנורות שהכנתי. אמרו לו המלך: "חיך, שאני מניח את כל מה שהבאתי איתי, ואיני משתמש במנורות הזהב שלי, אלא באור שלך, בשביל האהבה שלי אליך!"

כך הקדוש ברוך הוא כולו אורה, והנה מצווה הוא את עם ישראל לעשות לפניו מנורה להדליק בה נר תמיד בבית המקדש. אמרו ישראל: הקב"ה ברא חמה ולבנה שמאירים את העולם כולו, והוא חפץ שנדליק לפניו נרות!? אין זאת אלא מאהבתו אותנו.

כמה חביבים נרות חנוכה, שהם זכר ודוגמא למנורה שהיתה בבית המקדש, ואשר מזכירים לנו תמיד, אף בחשכת הגלות, את אהבת הנצח שאוהב הקב"ה את עמו ישראל.

וידוע שהנשים בפרט נוהגות שלא לעשות מלאכה בחצי שעה הראשונה כשהנרות דולקים, וכתב הגאון רבי אליהו מאני זיע"א שכל מי שלא עושה מלאכה בשמן שהנרות דולקות מונבטח לו רפואה שלימה, ורמז את זה במילים "להדליק נר חנוכה בכה בכסלו" עם האותיות עולה בגימטריא "רפואה שלימה".

ובעזרת ה' על ידי שנקפיד להדליק את החנוכיה בשמחה עם ההודאה והלל להקב"ה, בשירות ותשבחות וסעודות לכבוד השם יתברך, נזכה לכל ההשפעות האלו, לבנים צדיקים, וכל העקרונות יפקדו בבנים, וכל החולים יתרפאו, ונזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

מידי בוקר וערב הנהיג רבינו מרדכי שרעבי בישיבתו "נהר שלום" שעורים בהלכות, שכן הורו חז"ל "אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד".

לפיכך, שקד רבינו מידי יום ביומו, במשך עשרות בשנים, שבישיבתו ילמדו הלכות וארחות חיים. תכלית הלימוד היתה על מנת לקיים את תרי"ג המצוות בשלמות, כי לא העיקר לדעת ש"ס ופלפולים מבלי לדעת הלכה למעשה בחיי היום יום.

לביבות חלביות

המצרכים:

- 250 גר' גבינה לבנה
- 1 כוס קמח תופח (חצי אבקת אפיה בשימוש בקמח רגיל)
- 3 כפות סוכר
- 2 ביצים
- שקית סוכר וניל
- גרידת לימון (או רבע כוס לימון סחוט)
- מעט תמצית וניל

אופן ההכנה:

לערבב את הביצים הגבינה והסוכר וניל, עד לקבלת תערובת אחידה. להוסיף את הקמח בהדרגה שלא יהיו גושים, ולערבב היטב.

לחמם בסיר שמן עמוק, להביא לרתיחה, בעזרת מצקת לקחת מהבלילה, לפי הגודל הרצוי, ולהכניס לשמן הרוותח. לטגן עד להזהבה משני הצדדים. להניח על צלחת מרופדת בנייר סופג. לקישוט ניתן לזלף קודם ההגשה ריבת חלב, או סירופ שוקולד, או לעטוף באבקת סוכר (טעים גם בלי שום תוספת).

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום